

Ankestyrelsens principafgørelse 225-11

Resume:

Udgifter til el til opladning af hjælpemidler kunne ikke ydes som en merudgift, da der var tale om en almindelig driftsudgift.

Reglen om merudgifter kan alene anvendes i de situationer, hvor der er tale om en udgift som følge af brug af hjælpemidlet, som er helt udforholdsmæssig eller urimelig for borgeren.

I den konkrete sag fandt Ankestyrelsen, at selvom borgeren havde flere hjælpemidler, som samlet brugte el for mere end 600 kr. om året, medførte det ikke, at hans elforbrug var uforholdsmæssigt stort.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 904 af 18. august 2011 - § 100 og § 112

Afgørelse:

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i NNs sag om afklaring af om el-udgifter som følge af hjælpemidler kan ydes som en merudgift efter servicelovens § 100 når det fremgår af hjælpemiddelbekendtgørelsen, at der ikke ydes hjælp til udgifter som følge af brug af hjælpemidlet.

Resultatet er

- NN har ikke ret til at få betalt el-udgifter til opladning af hjælpemidler, som en merudgift.

Vi ændrer således afgørelsen fra Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y.

Vores afgørelse medfører ikke, at NN skal tilbagebetale det beløb som han allerede har fået til el.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Hjælpe midler er reguleret i servicelovens § 112 om støtte til hjælpe midler og i hjælpe midde lbekendtgørelsen.

Det fremgår af hjælpe midde lbekendtgørelsen, at der normalt ikke ydes hjælp til udgifter, som følge af brug af hjælpe midlet, f. eks. til drift, rengøring eller vedligeholdelse.

Ankestyrelsen finder, at udgifter til opladning af hjælpe midler må betragtes som en driftsudgift, som følger af almindelig brug af hjælpe midlet.

Merudgiftsydelsen i servicelovens § 100 er et supplement til ørige bestemmelser om støtte i den forstand, at hvis en støtteydelse kan opnås gennem en særlig bestemmelse i serviceloven eller bestemmelser i anden lovgivning, så skal støtten ydes efter specialbestemmelsen. Begrebet merudgifter er defineret bredt i servicelovens § 100 og den tilhørende bekendtgørelse.

Det forhold, at drift som følge af almindelig brug af hjælpe midlet er særligt reguleret i en bestemmelse til serviceloven taler imod at indfortolke en hjemmel til at bevilge den samme ydelse efter en anden og bredere beskrevet hjemmelsbestemmelsen. En sådan adgang til udvidet dækning har heller ikke støtte i forarbejderne til merudgifts-bestemmelsen.

Merudgiftsbestemmelsen kan derfor alene bruges i de situationer hvor der er tale om en udgift som følge af brug af hjælpe midlet, som synes helt uforholdsmæssig eller urimelig for borgeren.

I det konkrete tilfælde, finder Ankestyrelsen, at selvom NN har flere hjælpe midler i form af el-kørestol, el-crosser, el-seng og el-stol som bruger el, med et samlet elforbrug på ca. 600 kr. om året, medfører dette ikke, at hans samlede elforbrug er af et sådan omfang, at det kan betragtes som uforholdsmæssigt stort.

NNs elforbrug er derfor at betragtes som almindelig drift, som er reguleret i hjælpe midde lbekendtgørelsen.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da Statsforvaltningen Y traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse af 21. december 2009
- Klagen til Ankestyrelsen af 20. januar 2010
- Nævnets genvurdering

Kommunen traf den 30. marts 2009 afgørelse om, at el-udgifter til hjælpemidler ikke kunne ydes som en merudgift efter § 100 da driftsudgifter til og reparationer af hjælpemidler ikke kunne dækkes efter § 100 da disse er reguleret i bekendtgørelse om hjælpemidler hvoraf det fremgår, at der ikke ydes hjælp til brug af hjælpemidlet, f.eks. til drift, rengøring og vedligeholdelse af hjælpemidler.

Nævnet ændrede ved afgørelse af 21. december 2009 kommunens afgørelse med begrundelsen. At kommunen kunne yde tilskud til driftsudgifter til hjælpemidler, jævnfør vejledning om hjælpemidler m.v.

Kommunen klagede den 20. januar 2010 over nævnets afgørelse. Kommunen anførte i sin klage, at det var kommunens klare opfattelse, at udgifter til driftsomkostninger ved hjælpemidler ikke kunne dækkes efter servicelovens øvrige bestemmelser om støtte. Ligeledes måtte det gælde, at servicelovens § 100 ikke efter sit formål omfattede hjælp til egenbetaling efter andre bestemmelser i den sociale lovgivning.

År for udstedelse

2011

Dato for underskrift

01.12.2011

Offentliggørelsesdato

10.07.2013

Status: Gældende

Paragraf

§ 112, § 100,

Lovområder

Serviceleven,

Emner

Hjælpemiddel, El, Merudgifter, Driftsudgifter,

Journalnummer J.nr.: 3500093-10

3 relaterede principmeddelelser

10.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse C-35-03

Hjælpemiddel, Bedst egnet og billigst, Konkret og individuel vurdering, Paryk,

En 35 årig kvinde, som var uden hår som følge af hudsygdommen alopecia universalis, var ikke berettiget til hjælp til en paryk "Hår for livet" som et hjælpemiddel. Ankestyrelsen vurderede at den ansøgte paryk "Hår for livet" - ud fra en konkret samle...

11.12.2013

Ankestyrelsens principafgørelse 115-13

Hjælpemiddel, Diabetes, Ketonstrimler, Væsentlighed, Keton,

Ketonstrimler kan være et hjælpemiddel, der ifølge servicelovens § 112 i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af nedsat funktionsevne. En person, der lider af type 1 diabetes og er i insulinbehandling, kan i forbindelse med sygdom have behov ...

10.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse 120-10

Synsnedsættelse, Hjælpemiddel, Bordlampe, Optikunderstøttende synshjælpemidler,

En Sonnet bordlampe, hvorpå der kunne påhæftes en lup, var et optikundersøttende hjælpemiddel for en 77-årig synshandicappet kvinde. Kvinden havde brug for optikunderstøttende hjælpemiddel til læsning, pasning af familiens økonomi, korrespondance og ...

Ring: 33 41 12 00 mandag-torsdag kl. 9-15, fredag kl. 9-12

Adresse: Ankestyrelsen, 7998 Statsservice

Mail: ast@ast.dk

Sikker mail: sikkermail@ast.dk

